

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10SŽa/31/2012
Identifikačné číslo spisu:	1012201282
Dátum vydania rozhodnutia:	13.02.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1012201282.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a z členov JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľa: B. S. S., narodeného X. N. XXXX, štátneho príslušníka Konžskej demokratickej republiky (ďalej len „KDR“), podľa vlastného udania v zahraničí bytom naposledy Y., aktuálne s miestom pobytu v Pobytovom tábore Migračného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Rohovce, zastúpeného pani JUDr. Katarínou Boháčovou, pracovníčkou Spoločnosti ľudí dobrej vôle so sídlom Mäsiarska 13, Košice, proti odporcovi: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky so sídlom Pribinova 2, Bratislava, (pôvodne Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky - Migračný úrad so sídlom Pivonková 6, Bratislava), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu ČAS: MU-52-27/PO-Ž-2012 zo dňa 25. mája 2012, ktorým navrhovateľovi nebol udelený azyl a poskytnutá doplnková ochrana, o odvolaní navrhovateľa podaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz/49/2012-65 zo dňa 10. októbra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz/49/2012-65 zo dňa 10. októbra 2012 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym orgánom

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky - Migračný úrad so sídlom Pivonková 6, Bratislava (ďalej len odporca) rozhodnutím ČAS: MU-52-27/PO-Ž-2012 zo dňa 25. mája 2012 podľa § 13 ods. 1, § 13c ods. 1 zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o azyle) navrhovateľovi neudelil azyl na území Slovenskej republiky a neposkytol mu doplnkovú ochranu.

V odôvodnení opísal zistený stav veci a svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že po vyhodnotení všetkých skutočností dospel k názoru, že osoba navrhovateľa nie je dôveryhodnou, pričom poukázal na konkrétne

dôvody takéhoto vyhodnotenia osoby navrhovateľa. Pokiaľ ide o výrok, ktorým rozhodol o neposkytnutí doplnkovej ochrany navrhovateľovi tento odôvodnil tým, že nebol splnený ani jeden zo zákonných predpokladov jej poskytnutia. Svoje právne závery v tomto smere doplnil o informácie o krajine pôvodu navrhovateľa, na ktoré sa v rozhodnutí odvolal a ktoré aj identifikoval.

II.

Konanie pred súdom I. stupňa

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ v zákonnej lehote opravný prostriedok - návrh 3. júla 2012, ktorým sa domáhal jeho zrušenia v celom rozsahu. Opätovne v krátkosti opísal dôvody svojej žiadosti o poskytnutie medzinárodnej ochrany a zdôraznil, že v jeho prípade existuje dôvodná obava z prenasledovania z titulu jeho členstva v opozičnej strane UDPS - teda namietať nesprávne právne posúdenie jeho veci a to na základe nedostatočne zisteného stavu veci. Namietať vyhodnotenie svojej osoby ako nedôveryhodnej, pričom sa vyjadril ku každému z dôvodov, na základe ktorých odporca dospel k tomuto vyhodnoteniu.

Vo vzťahu k výroku o neposkytnutí doplnkovej ochrany uviedol, že rozhodnutie je nepreskúmateľné, nakoľko sa opiera výlučne o vyhodnotenie jeho osoby ako nedôveryhodnej. V podanom opravnom prostriedku navrhol svoj výsluch pred súdom za účelom ozrejmienia nezrovnalostí, na ktoré odporca poukázal v rozhodnutí.

Dňa 8. októbra 2012 právna zástupkyňa navrhovateľa doručila do spisu doklady (s ich prekladmi), ktoré mali svedčiť o pravdivosti tvrdení navrhovateľa:

1/ Potvrdenie o členstve navrhovateľa v politickej strane UDPS z 5. júla 2012 (podľa ktorého je navrhovateľ členom strany skutočne a 16. mája 2010 mu bol vydaný členský preukaz č. XXXXXX).

2/ Zápisnica z výpovede navrhovateľa na polícii z 13. novembra 2011 (v ktorej o. i. uviedol, že je vplyvným členom strany UDPS, že vypracováva analýzy sociálnej situácie mladých a kritizuje súčasnú vládnu moc a že bol požiadaný o členstvo v strane PPRD, pričom prostredníctvom e-mailu a mobilného telefónu sa mu neznáme osoby vyhrážali).

3/ Lekárske správy týkajúce sa zranenia navrhovateľa (z 27. a 28. novembra a 25. decembra 2011, podľa ktorých bol navrhovateľ hospitalizovaný od 26. do 27. novembra 2011 na poliklinike Etincelle, septická rana nepravidielného tvaru na pravom členku bola zašitá, boli podané antibiotiká a pacient bol prevezený na chirurgiu).

4/ Zápisnica o podaní trestného oznámenia z 13. novembra 2011 (podľa ktorej podal navrhovateľov otec trestné oznámenie, lebo jeho syn sa stal obeťou neznámych uniformovaných osôb).

5/ Členský preukaz strany UDPS - N. Kiwu (č. XXXXXX vydaný na meno navrhovateľa s adresou Z., vydaný 5. júla 2012 /dátum pozmenený/).

Odporca vo svojom vyjadrení k návrhu z 30. júla 2012 navrhol napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu potvrdiť. Poukázal pritom na skutočnosť, že v konaní sa podrobne zaoberal všetkými v konaní zistenými skutočnosťami, pričom poznamenal, že povinnosť zistiť stav veci má iba v rozsahu dôvodov, ktoré navrhovateľ prezentoval na odôvodnenie svojej žiadosti o azyl. Poznamenal, že povinnosť uviesť všetky dôvody žiadosti o azyl je teda na strane navrhovateľa. Stotožnil sa s dôvodmi, uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 9Saz/49/2012-65 zo dňa 10. októbra 2012 dospel k názoru, že napadnuté rozhodnutie odporcu je potrebné potvrdiť ako celok.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že pokiaľ ide o námietku nedostatočne zisteného stavu veci, nakoľko odporca mal založiť svoje rozhodnutie na vyhodnotení navrhovateľa ako nedôveryhodnej osoby, táto námietka nie je dôvodná. Uviedol, že odporca v konaní zákonným spôsobom umožnil navrhovateľovi prezentovať dôvody svojej žiadosti o azyl, do spisu založil ním predložené dôkazy, vyhľadal a do spisu založil relevantné správy o krajine pôvodu navrhovateľa. Skutočnosť, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že osoba navrhovateľa nie je dôveryhodnou z pohľadu azylového konania neznamena, že by odporca nedostatočne zistil stav veci. Práve naopak, ak odporca dospel k takémuto záveru, pričom tento aj náležitým a logickým spôsobom aj odôvodnil, jeho postup svedčí o náležitom zistení stavu veci.

K jednotlivým námietkam navrhovateľa týkajúcim sa nesprávneho právneho posúdenia veci, ako aj

dôvodov nedôveryhodnosti navrhovateľa súd uviedol:

K bodu 1/: Odporca dôvodil, že navrhovateľ hoci bol 26. novembra 2011 vážne zranený na nohe, už po troch dňoch odišiel do Gabonu pre študentské vízum na Ukrajinu - navrhovateľ namieta, že záznamom v pase môže preukázať, že do Gabonu vycestoval 18. decembra 2011 a 19. decembra 2011 sa vrátil do KDR.

Ako to vyplýva z obsahu vstupného pohovoru, navrhovateľ mal byť poranený na nohe neznámymi ozbrojenými ľuďmi 26. novembra 2011, následne mu v nemocnici povedali, že mu možno budú musieť amputovať nohu. Keď prišiel domov otec mu povedal, že pôjde do oblasti Sankuru, kde ho vyliečia tradičnou africkou medicínou. Tam aj odišiel a keď sa cítil lepšie, po troch dňoch sa vrátil do Kinshasy. Navrhovateľ tiež uviedol, že v novembri 2011 odišiel z KDR do Gabonu, odkiaľ sa po vybavení víza vrátil 19. decembra 2011. Z uvedenej časovej postupnosti krajský súd uzatvoril, že do Gabonu mal navrhovateľ skutočne vycestovať koncom novembra 2011, teda záver prezentovaný odporcom je logický, založený na navrhovateľových tvrdeniach. Nakoľko tieto tvrdenia boli zjavné a jednoznačné, nebolo povinnosťou odporcu ich preverovať iným spôsobom.

Nad rámec uvedeného krajský súd v tejto súvislosti poukázal na dokumenty, predložené navrhovateľom v priebehu konania na súde, ktoré vo svojom dôsledku potvrdzujú nedôveryhodnosť navrhovateľa, konkrétne na lekárske správy. Z týchto bolo zrejmé, že navrhovateľ mal byť v lekárskom ošetrovaní v období 26. - 27. novembra 2011 a následne preložený na chirurgiu za účelom lepšej lekárskej starostlivosti. Z uvedeného je zjavné, že navrhovateľ mal byť riadne ošetrovaný a liečený v legálnom zdravotníckom zariadení a nie „tradičnou africkou medicínou“.

S poukazom na uvedené krajský súd považoval záver odporcu za logický a dôvodný a námietku navrhovateľa za nedôvodnú.

K bodu 2/ krajský súd uviedol, že odporca poukázal na rozpor vo výpovediach navrhovateľa (podanie vysvetlenia na polícii 27. januára 2012, pohovor 3. februára 2012), keď tento najprv uviedol, že vízum na Ukrajinu mu vybavil kňaz menom G., pričom pri pohovore uviedol, že mu tento kňaz iba pomohol vybaviť vízum. Tento rozpor by podľa názoru krajského súdu nebol podstatný a mohol by vychádzať z prípadného nepresného tlmočenia, ak by sám navrhovateľ v podanom opravnom prostriedku jasne neuviedol, že skutočne si vízum vybavoval sám, pričom kňaz menom G. mu iba poskytol niektoré informácie.

S poukazom na uvedené je záver odporcu logický a dôvodný a námietka navrhovateľa nedôvodná.

Nad rámec uvedeného krajský súd poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ uviedol v návrhu, že počas pobytu v Gabone bolo nutné zadovážiť si pozvanie univerzity v Odeze a na jeho základe požiadať o vízum. Ak do Gabonu vycestoval 18.12.2011 a 19.12.2011 sa odtiaľ vrátil aj s udeleným vízom (čo navrhovateľ tvrdil v podanom návrhu), podľa názoru prvostupňového súdu to nebolo možné vybaviť za tak krátke časové obdobie.

S poukazom na uvedené bol krajský súd toho názoru, že aj tvrdením navrhovateľa uvedeným v návrhu potvrdil svoju nedôveryhodnosť, teda že záver odporcu je logický a dôvodný.

K bodu 3/: Krajský súd uviedol, že odporca vyhodnotil navrhovateľom predložené fotografie z jeho zadržania a týrania ako vyhotovené účelovo, nakoľko navrhovateľ sa na jednej z nich usmieva, pričom by malo ísť o fotografiu vyhotovenú v priebehu neľudského zaobchádzania s ním. Navrhovateľ namieta, že ide iba o subjektívny názor pracovníka odporcu a že výraz jeho tváre je odrazom jeho bolesti. Krajský súd v Bratislave sa po pozornom oboznámení sa s predmetnou fotografiou stotožnil s názorom odporcu - aj z pohľadu súdu predmetná fotografia, resp. výraz tváre navrhovateľa, na ktorej má stáť neznámy vojak a tým mu spôsobovať bolesť nesvedčí o práve prežíanej bolesti, pričom výraz tváre navrhovateľa je výrazom úsmevu. Ani druhá fotografia nepôsobí dojmom utrpenia navrhovateľa a ďalšieho na nej sa nachádzajúceho muža (s retiazkou na rukách), ale pôsobí dojmom nahratého záberu.

S poukazom na uvedené považoval prvostupňový súd záver odporcu za logický a dôvodný a námietku navrhovateľa za nedôvodnú.

Navyše krajský súd v tejto súvislosti poukázal aj na ďalšiu skutočnosť, svedčiacu v neprospech dôveryhodnosti navrhovateľa: Podľa názoru súdu nebolo logické, aby si policajti, ktorí mali podľa vyjadrenia navrhovateľa jeho a ďalšieho muža 6 dní mučiť, vyhotovovali „dokumentáciu“ z takéhoto ich počínania, pričom ich veliteľ navrhovateľa prepustil, zaviezol ho domov do Kinshasy, a dokonca, vyhotovil priamo na mieste fotografie z takéhoto mučenia a dal ich navrhovateľovi, resp. mu ich poslal elektronickou poštou s tým, aby nimi prezentoval v zahraničí, ako (sám) zaobchádza s internovanými

osobami.

K bodu 4/: Krajský súd uviedol, že odporca dôvodil, že je paradoxom, ak navrhovateľovi bol na letisku 19. decembra 2011 odobratý prezidentskou strážou členský preukaz strany UDPS, pričom jeho cestovný doklad mu odobratý nebol. Navrhovateľ namietal, že ide o špekuláciu, pretože prezidentská stráž, ktorá ho na letisku zadržala nevykonáva pasovú kontrolu a preto nebolo dôvodu, aby mu ho zadržala. Podľa názoru súdu argumentácia odporcu je logická. Ak bol navrhovateľ prezidentskou strážou zadržaný a následne (políciou - vid' predložené fotografie a výpoveď navrhovateľa) internovaný, je nelogické, aby bol navrhovateľovi ponechaný cestovný doklad.

S poukazom na uvedené považoval krajský súd i ohľadne tohto bodu záver odporcu za logický a dôvodný a námietku navrhovateľa za nedôvodnú.

K bodu 5/: Krajský súd poukázal na to, že odporca považoval navrhovateľom predložené e-mailové správy za nedôveryhodné, nakoľko si ich mohol poslať aj sám navrhovateľ, čo tento napáda z dôvodu špekulatívneho výkladu odporcom. Podľa názoru prvostupňového súdu však pôvodca výhražných správ nie je zistiteľný.

K bodu 6/: Krajský súd poukázal na tvrdenie odporcu, že opis odchodu navrhovateľa z KDR 27. decembra 2011 vyznieva nehodnoverne, pretože ako zadržaná a internovaná osoba, ktorá navyše utiekla zo zadržania, prešla letiskovou kontrolou na vlastný cestovný doklad. Navrhovateľ namietal, že opustiť krajinu sa mu podarilo v prestrojení a že na okolnosti jeho odchodu sa ho mal odporca pýtať pri spísaní dotazníka - pri vstupnom pohovore. Podľa názoru krajského súdu argumentácii odporcu niet čo vyčítať. Navrhovateľ v priebehu vstupného pohovoru uviedol, že jeho odchod sa uskutočnil v prestrojení (za kňaza, mal bradu a okuliare). Musel však prejsť pasovou kontrolou, pri ktorej by sa muselo zistiť, že: - osoba na fotografii v pase je inou, ako osoba takýmto pasom sa preukazujúca (zmena podoby bradou); - ak bol navrhovateľ zadržaný a následne internovaný ako osoba vystupujúca proti štátnej moci, pričom z takého zadržania dokonca utiekol, stal sa logicky osobou hľadanou a preto (za takýchto okolností) by určite musel byť zaradený do databázy hľadaných osôb v dôsledku čoho by mu nebol povolený odlet do zahraničia (bol by opätovne zadržaný).

S poukazom na uvedené považoval prvostupňový súd záver odporcu za logický a dôvodný a námietku navrhovateľa za nedôvodnú.

Ohľadne bodu 7/: Krajský súd poukázal na tvrdenie odporcu, že na adrese, ktorú navrhovateľ uviedol ako sídlo jeho zamestnávateľa (CK Giraffe travel) sa takáto spoločnosť nenachádza. Navrhovateľ namietal, že je absurdné, aby ho odporca preto, že nedokáže overiť adresu jeho zamestnávateľa, považoval za nehodnoverného (navyše uviedol, že súdu predloží dôkazy, ktoré potvrdia jeho výroky týkajúce sa zamestnania - to sa však nestalo i napriek skutočnosti, že navrhovateľ krajskému súdu predložil iné doklady). Podľa názoru krajského súdu táto námietka nie je dôvodná. Odporca logicky vychádzal zo zistenia, že na navrhovateľom udanej adrese sa žiadna CK Giraffe travel nenachádza. Teda nešlo o zistenie, že odporca nedokázal overiť adresu predmetnej cestovnej kancelárie, ale o zistenie, že na danej adrese sa takáto cestovná kancelária nenachádza, čo je zjavný rozdiel.

S poukazom na uvedené aj ohľadne tohto bodu je podľa krajského súdu záver odporcu logický a dôvodný a námietka navrhovateľa nedôvodná.

K bodu 8/ krajský súd uviedol: Odporca dôvodil, že ďalším dôvodom pre vyhodnotenie navrhovateľa ako nedôveryhodného bola skutočnosť, že i keď vedel, že belgické vízum, ktoré vlastnil, je falošné, o azyl nepožiadaval po prekročení ukrajinsko-slovenskej hranice, ale až potom, ako bola skutočnosť o falošnom víze zistená. Navrhovateľ namietal, že takýmto spôsobom sa iba chcel dostať do bezpečnej krajiny. Podľa názoru súdu takáto argumentácia navrhovateľa je kontraproduktívna. Ak by bolo tvrdenie navrhovateľa pravdivé a navrhovateľ by skutočne utekal pred perzekúciou, ktorej objektom mal byť v KDR, tým že sa dopravil na Ukrajinu, dostal sa do bezpečia a teda mal možnosť požiadať už v tejto krajine o poskytnutie ochrany pred prenasledovaním. Podobne, keď sa dostal na slovenské územie, mal možnosť sám a z vlastnej iniciatívy požiadať o ochranu. Ani jednu z týchto možností však navrhovateľ nevyužil a o azyl požiadal až potom, ako bolo zistené, že cestuje na falošný doklad.

S poukazom na uvedené považoval krajský súd záver odporcu za logický a dôvodný a námietku navrhovateľa za nedôvodnú.

K dokladom založeným navrhovateľom do súdneho spisu, ktoré mali svedčiť v jeho prospech, resp. preukazovať pravdivosť jeho tvrdení (vid' vyššie špecifikované doklady) krajský súd uviedol, že tieto doklady svedčia v prospech dôvodov, ktoré odporca konkretizoval v odôvodnení svojho rozhodnutia.

Nad rámec týchto konštatovaní krajský súd poukázal na ďalšie skutočnosti - vyplývajúce z takto predložených dokladov - ktoré svedčia v prospech vyhodnotenia navrhovateľa ako osoby nedôveryhodnej:

a/ Navrhovateľ súdu predložil potvrdenie strany UDPS, podľa ktorého mu bol 16. mája 2010 pridelený členský preukaz s číslom XXXXXX. Členský preukaz s číslom XXXXXX navrhovateľ založil tiež do súdneho spisu. V priebehu vstupného pohovoru navrhovateľ o. i. uviedol, že členom strany UDPS sa stal v novembri 2010, že jeho členský preukaz bol bielej farby, pričom opísal jeho vzhľad na všetkých jeho štyroch stranách. Tiež uviedol, že tento členský preukaz mu vzali vojaci pri jeho zadržení (19. decembra 2011) na letisku a že na jeho prvej strane sú o. i. vyobrazené: prekrížené pochodne, ručná pila a kladivo. Ako to je zrejmé z predloženého členského preukazu, tento je v časti dátumu vydania zjavne upravovaný, pričom ako dátum jeho vydania je uvedený dátum 5. júla 2012. Navyše, i keď mal byť vydaný v Kinshase na prvej strane je uvedený text: „N.KIVU“, „čestný člen“ a preukaz má viac ako štyri strany. Podľa názoru krajského súdu navrhovateľom predložený členský preukaz nie je pravý, čo v kontexte s navrhovateľovým opisom skutočností jeho vydania a jeho vzhľadu podporuje záver odporcu o nedôveryhodnosti osoby navrhovateľa (viď tiež zobrazenie pravého členského preukazu na č. l. 65. spisu odporcu): - znak strany UDPS neobsahuje prekrížené pochodne, ručnú pilu a kladivo, ale brko, kladivo a ručnú pilu; - vyobrazenie povrazu, ktorými sú brko, kladivo a ručná pila previazané je odlišné od skutočného znaku tejto strany;

navrhovateľ mal byť radovým členom a nie čestným členom strany; -na predloženom preukaze je uvedené „N. Kivu“ (jedna z provincií KDR), pričom predložený preukaz mal byť podľa navrhovateľa vydaný v provincii Kinshasa - predložený preukaz bol zjavne upravovaný - pozmenený v časti dátumu jeho vydania, čo je zjavné aj bez jeho odborného podrobného skúmania;

navrhovateľ tvrdil, že členom strany UDPS sa stal v novembri 2010, pričom ním predložené potvrdenie strany UDPS tvrdí, že členský preukaz č. XXXXXX mu bol vydaný už 16. mája 2010;

predložený členský preukaz č. XXXXXX bol vydaný (podľa zmeneného - upraveného údajov v ňom uvedeného 5. júla 2012; - predložený členský preukaz neobsahuje údaje o rodičoch jeho držiteľa a dátum vstupu do strany; - predložený členský preukaz má iný vzhľad štvrtej strany a obsahuje viac ako štyri strany; - navrhovateľ predložil svoj údajný členský preukaz i napriek tomu, že mu mal byť odobratý (zničený) 19. decembra 2011; (tu krajský súd dodal, že i keď sa vo svojej rozhodovacej činnosti stretol viackrát s členskými preukazmi strany UDPS, žiaden z nich nebol vzhľadom a jeho obsahom totožný s preukazom predloženým navrhovateľom - toto zistenie však z pochopiteľných dôvodov nebolo pre súd určujúcim zistením, nakoľko v tomto smere súd dokazovanie nedoplnil - o. i. napr. žiaden z preukazov strany UDPS neobsahoval celoplošnú podtlač strán 2. a 3. a ani viac ako štyri strany).

b/ Navrhovateľ v súvislosti s výhražnými e-mailovými správami pred odporcom uviedol, že o ich existencii sa zmienil iba svojim spolustraníkom, ktorí mu mali povedať, že je potrebné pokračovať s osvetou medzi ľuďmi. O žiadnej svojej inej reakcii na tieto správy sa nezmienil. Súdu však navrhovateľ predložil doklad, podľa ktorého podal v súvislosti s nimi trestné oznámenie na políciu dňa 13. novembra 2011.

c/ Navrhovateľ v konaní pred odporcom o. i. uviedol, že 26. novembra 2011 na ceste z letiska bol napadnutý neznámymi ozbrojenými mužmi v dôsledku čoho bol poranený na nohe. Po návšteve nemocnice, kde mu povedali že mu možno budú musieť amputovať nohu, odišiel (cca 27. - 28. novembra 2011 ako to vyplýva z výpovede) do oblasti Sankuru, kde mu mala byť rana liečená tradičnou africkou medicínou. Po troch dňoch (t.j. cca 30. novembra 2011) sa zo Sankuru vrátil a vycestoval do Gabonu (podľa jeho výpovede v novembri 2011). V Gabone zotrval do 19. decembra 2011, kedy sa letecky vrátil do KDR, na letisku však bol zadržaný a internovaný, odkiaľ 25. decembra 2011 utiekol za pomoci veliteľa (polície), ktorý ho internoval. 27. decembra 2011 z KDR vycestoval letecky na Ukrajinu. Avšak podľa dokumentu predloženého navrhovateľom súdu (potvrdenie znalca Dr. J.. Y. I. z 25. decembra 2011) bol navrhovateľ týmto znalcom vyšetrený. Z uvedeného časového sledu udalostí uvedeného navrhovateľom a s poukazom na predmetné potvrdenie však vyplýva, že buď tvrdenia navrhovateľa alebo ním predložené potvrdenie nezodpovedajú skutočnosti.

Krajský súd z týchto svojich tvrdení a zistení uzavrel, že ak teda odporca vyhodnotil osobu navrhovateľa ako nedôveryhodnú, jeho správna úvaha, ktorú aj náležitým spôsobom v tomto smere odôvodnil, je logická a správna.

Z týchto dôvodov, pretože odporca dostatočným a zákonným spôsobom zistil stav veci a pretože ním

aplikované vyhodnotenie osoby navrhovateľa ako nedôveryhodnej je správne, logické a zákonné, krajský súd námietky vznesené navrhovateľom posúdil ako nedôvodné, ktorá skutočnosť znamená nesplnenie podmienok poskytnutia azylu.

Prvostupňový súd preskúmal napadnuté rozhodnutie aj v rozsahu vznesenej námietky, vzťahujúcej sa k výroku o neposkytnutí doplnkovej ochrany, podľa ktorej odporca tento výrok rozhodnutia opiera výlučne o vyhodnotenie jeho osoby ako nedôveryhodnej. Podľa názoru krajského súdu ani táto námietka nebola dôvodná. Odporca v odôvodnení výslovne uviedol, že voči navrhovateľovi nebolo vedené žiadne trestné stíhanie, nebol mu uložený trest smrti (§ 2 písm. f/ bod. 1. Zákona o azyle) a že v KDR neprebíha žiaden vnútroštátny ozbrojený konflikt, v dôsledku ktorého by v prípade návratu mohla byť osobná integrita navrhovateľa ohrozená (§ 2 písm. f/ bod 3. Zákona o azyle). Je skutočnosťou, že odporca vo vzťahu k ustanoveniu § 2 písm. f/ bod. 2 zákona o azyle poukázal na nedôveryhodnosť navrhovateľa v dôsledku čoho dospel k názoru, že mu v prípade návratu nehrozí konanie, zákonom o azyle definované ako vážne bezprávie, avšak tento dôvod nebol jediný. Odporca poukázal tiež na zistenia, že navrátilci z KDR nečelia pri svojich návratoch žiadnemu zlému zaobchádzaniu. Ak teda nebolo vo vzťahu k navrhovateľovi preukázané konanie tretích subjektov charakterizované ako vážne bezprávie (ktorá skutočnosť vyplýva z vyhodnotenia osoby navrhovateľa ako nedôveryhodnej), pričom v konaní nebola preukázaná prítomnosť ani iných bezpečnostných rizík prípadného návratu, krajský súd považoval aj výrok o neposkytnutí doplnkovej ochrany za správny a zákonný.

III.

Odvolaie a vyjadrenie odporcu

Proti rozsudku podal navrhovateľ, prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, odvolanie, v ktorom uviedol, že spĺňa podmienky pre udelenie azylu podľa § 8 zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle, a to na základe odôvodnenej obavy z prenasledovania z dôvodu zastávania určitých politických názorov. Z uvedeného dôvodu sa domnieva, že odporca nedostatočne zistil skutočný stav veci a na základe toho posúdil jeho prípad nesprávne po právnej stránke.

Podrobné dôvody uviedol navrhovateľ nasledovne:

Je členom opozičnej politickej strany a okrem toho, že je tu hrozba prenasledovania, on sám už bol cieľom aktov prenasledovania a vážneho bezprávia vo forme mučenia a neľudského zaobchádzania. Je teda zrejmé, že v prípade jeho návratu mu hrozí prenasledovanie z dôvodu zastávania politických názorov, ktoré sú mu zo strany prenasledovateľa pripisované.

Migračný úrad vo svojom rozhodnutí uviedol, že podstatnou skutočnosťou pri vyhodnocovaní, či navrhovateľ spĺňa podmienky pre udelenie azylu je, že „počas politických stretnutí s mládežou nemal nikdy žiadne problémy.“ A taktiež, že „...od začiatku svojej politickej činnosti v novembri 2010 nemal žiadne problémy v súvislosti s vykonávaním svojej politickej činnosti.“ S týmto tvrdením nemožno absolútne súhlasiť, nakoľko na splnenie podmienok pre udelenie azylu musí byť jeho prípad posúdený komplexne. Nie je jediným podstatným aspektom, že počas stretnutí s mládežou nemal žiadne problémy, ak uviedol, že tieto problémy následne začali a bol vystavený prenasledovaniu, resp. aktom prenasledovania, ktoré boli spojené s jeho politickou aktivitou. Taktiež pre udelenie azylu je podstatné, že existuje odôvodnená obava z prenasledovania, čo v prípade navrhovateľa nepochybne existuje.

Ďalším dôvodom, pre ktorý Migračný úrad neudelil azyl bolo to, že vyhodnotil navrhovateľa ako nedôveryhodného a o túto skutočnosť oprel celé odôvodnenie svojho rozhodnutia. Vyhodnotenie navrhovateľa ako nedôveryhodného je účelové a nepodložené faktami a vychádza zo subjektívneho posúdenia povereného pracovníka správneho orgánu, ktoré nie je podložené objektívne zisteným stavom veci.

1/ Migračný úrad uviedol v rozhodnutí na strane 4, že 26. novembra 2011 bol navrhovateľ „údajne zranený bodnutím bajoneta do končatiny v oblasti členka, pričom mu hrozila amputácia končatiny“. Správny orgán nespochybnil, že navrhovateľ má zranenie v oblasti členka, avšak nedôveryhodné je to, že po troch dňoch už odišiel do Gabonu, pre študentské vízum na Ukrajinu. V tejto súvislosti navrhovateľ uviedol, že do Gabonu cestoval až 18. decembra 2011, čo vie aj preukázať, pretože v pase má z tejto cesty pečiatku s uvedením dátumu. Po troch dňoch ľudového liečenia navrhovateľ bol iba schopný presunu domov do Kinshasy, kde sa následne liečil. Víza si vyzdvihol 19. decembra 2011 a následne sa vrátil do Konga. Navrhovateľ nemal dôvod vycestovať do Gabonu už v novembri, nakoľko

by tam zbytočne strávil takmer tri týždne a musel by platiť za ubytovanie.

Taktiež je ničím nepodložené tvrdenie zo strany 5 napadnutého rozhodnutia, že do „Gabonu odletel už 31. novembra 2011, kde si vybavoval študentské vízum“. Po prvé takýto dátum sa nikde v zápisnici z pohovoru navrhovateľa nevyskytuje a po druhé ide o dátum, ktorý je neexistujúci, nakoľko mesiac november má iba 30 dní. Uvedené tvrdenia teda nie sú podložené dôkazmi, a to aj napriek tomu, že Migračný úrad mal cestovný pas navrhovateľa k dispozícii a mohol si jeho vycestovanie do Gabonu preveriť. Taktiež ak boli vo výpovedi navrhovateľa skutočne nezrovnalosti, mal sa správny orgán za účelom náležitého zistenia skutočného stavu, snažiť uvedené rozpory odstrániť, resp. navrhovateľa s uvedenými nezrovnalosťami konfrontovať. Z uvedeného dôvodu považuje navrhovateľ skutkový stav za nedostatočne zistený.

V tomto smere sa krajský súd stotožnil s názorom odporcu, že navrhovateľ skutočne vycestoval do Gabonu koncom novembra 2011 a že záver prezentovaný odporcom je logický a založený na navrhovateľových tvrdeniach. Navrhovateľ uviedol, že trvá na námietke nedostatočne zisteného stavu, nakoľko ani odporca ani krajský súd neodstránil namietaný rozpor v dátumoch jeho cesty do Gabonu. Už len to, že v zápisnici sa uvádza neexistujúci dátum 31. november považuje navrhovateľ za pochybenie a dôvod na objasnenie uvedeného dátumu.

2/ Študentské víza na Ukrajinu si v Gabone navrhovateľ vybavoval sám a to 19. decembra 2012. Katolícky kňaz G. mu pomáhal získať pozvanie od Univerzity v Odeze, na základe ktorého mu boli víza na Ukrajinu vystavené. Uvedený kňaz mu taktiež poskytol všetky potrebné informácie o tom ako je možné si tieto víza vybaviť. Správny orgán opäť argumentuje rozpormi v skutočnostiach uvedených v zápisnici o podaní vysvetlenia z OHK Čierna nad Tisou a pohovorom s pracovníkom Migračného úradu. Opäť je možné konštatovať, že uvedený rozpor bolo možné odstrániť dopĺňajúcim pohovorom s navrhovateľom a nie naň poukazovať až v rozhodnutí a odôvodniť ním nedôveryhodnosť navrhovateľa. Aj v tomto bode teda navrhovateľ konštatuje nedostatočne zistený skutkový stav. Aj v tomto bode sa krajský súd stotožnil so záverom odporcu, no odôvodnenie nepovažuje navrhovateľ za dostatočné a logicky správne.

3/ Vyhodnotenie fotografií, ktoré navrhovateľ predložil ako dôkazné prostriedky v rámci správneho konania považuje navrhovateľ za subjektívny názor pracovníka správneho orgánu, ktorý nie je možné považovať za objektívnu skutočnosť. Navrhovateľ trvá na tom, že na uvedenej fotografii sú skutočné zábery z jeho zadržania. Absolútne odmieta, že by sa na spornej fotografii usmieval, nakoľko pociťoval veľkú bolesť a jeho výraz tváre na fotografii je odrazom tejto bolesti. Je zarážajúce, že takéto vyhodnotenie urobí poverený pracovník správneho orgánu, ktorý sa nikdy osobne nestretol s navrhovateľom a nevie teda posúdiť ako vyzerá keď sa usmieva. Absolútne teda odmieta uvedený argument ako zdôvodnenie nedôveryhodnosti navrhovateľa.

Krajský súd sa aj v tomto bode stotožnil s odporcom. K tomu navrhovateľ uvádza, že ak by chcel účelovo nafingovať uvedené fotografie dal by si veľký pozor na to, aby sa na takýchto fotografiách neusmieval, tak ako to tvrdí odporca. Navrhovateľ trvá na tom, že jeho výraz na fotografii nie je úsmev ale úškl'abok bolesti.

Navrhovateľ sa tiež nestotožnil s názorom súdu, že je nelogické, aby si policajti fotografovali dokumentáciu z mučenia navrhovateľa. V tomto smere je potrebné podotknúť, že či už sociálne siete, youtube, či iné internetové stránky sú plné podobných fotografií, či videí, na ktorých vojaci, príslušníci teroristických organizácií či iných ozbrojených skupín mučia, zabíjajú či inak trýznia osoby. Je to pre nich určitý prostriedok preukazovania svojej sily a moci a prostriedok vyvolávania strachu u civilistov. Sú dobre všeobecne známe dokonca videá z popráv vojenských, či politických vodcov a pod. Takže ani tento argument krajského súdu nepovažuje navrhovateľ za relevantný.

4/ To, že navrhovateľ nedokázal preukázať svoju politickú príslušnosť náležite odôvodnil. To, že správny orgán vyhodnotil ako paradox, že mu nebol odňatý aj pas považujeme taktiež za subjektívne vyhodnotenú skutočnosť, ktorá nemá oporu vo faktoch uvádzaných navrhovateľom a je vyhodnotená za tým účelom, aby podporila nesprávny názor správneho orgánu o nedôveryhodnosti navrhovateľa. V prípade, že by sa bol správny orgán dopytoval na uvedenú skutočnosť, bol by mu navrhovateľ vysvetlil, že prezidentská stráž, ktorá ho zadržala nevykonáva na letisku pasovú kontrolu, a preto nebol dôvod,

aby mu cestovný pas kontrolovali a následne odňali. Ako uviedol navrhovateľ pri pohovore, príslušník prezidentskej stráže mu zobral a roztrhal jeho stranícky preukaz, ako manifestáciu svojho nesúhlasu s uvedenou stranou. To, že mu bol pas „vrátený“ je len špekulácia správneho orgánu. Aj tento dôvod nedôveryhodnosti bolo možné odstrániť dopĺňujúcim pohovorom.

Krajský súd opätovne argumentuje tými istými argumentmi ako odporca, ktoré sú nesprávne. Navrhovateľ uviedol, že prezidentská stráž, ktorá ho zadržala nevykonáva na letisku pasovú kontrolu, a preto nebol dôvod, aby mu cestovný pas kontrolovali a následne odňali. Nie je pravda ani to, že cez pasovú kontrolu prechádzal navrhovateľ zamaskovaný za duchovného. Cez letisko prechádzal zamaskovaný a následne cez pasovú kontrolu už ako on sám.

5/ Pred pohovorom s Migračným úradom bol navrhovateľ vyzvaný, aby predložil všetky dôkazy, ktoré by mohli potvrdiť ním tvrdené skutočnosti. Navrhovateľ predložil výhražné e-maily voči jeho osobe. Správny orgán nevie preveriť pôvod týchto mailov, ale a priori ich používa v rámci rozhodnutia ako dôvod na vyhodnotenie navrhovateľa ako nedôveryhodného, pričom v rozhodnutí priamo uvádza, že nie je možné preveriť pôvod uvedených e-mailov. To, že si mohol uvedené e-maily poslať navrhovateľ aj sám, ako sa domnieva správny orgán, považuje navrhovateľ za špekulatívne, ničím nepodložené tvrdenie. Absolútne odmieta tento bod ako dôvod nedôveryhodnosti.

6/ Skutočnosť ako sa podarilo navrhovateľovi odletieť 27. decembra 2011 z letiska dokáže náležite popísať a bol by tak urobil aj na pohovore, no pri vstupnom pohovore sa ho nikto nepýtal na podrobnosti. O tom, že jeho odchod z krajiny bol vyhodnotený ako dôvod nedôveryhodnosti sa dozvedel až z napadnutého rozhodnutia.

Ako dôkaz preto navrhol v rámci súdneho konania výsluch navrhovateľa, aby mohol súd sám vyhodnotiť pravdepodobnosť, resp. nepravdepodobnosť, ním uvádzaných skutočností pri odchode z krajiny. Návrh na vykonanie dokazovania, súd vyhodnotil ako nepotrebný.

7/ Vyhodnotenie nedôveryhodnosti žiadateľa o azyl na základe toho, že správny orgán nedokáže overiť adresu jeho zamestnania považuje navrhovateľ za absurdné a taktiež ako nedostatočne zistený skutkový stav. Ak by bol navrhovateľ vedel, že správny orgán spochybnil jeho tvrdenia o jeho zamestnaní bol by zabezpečil dôkazy k tejto skutočnosti. Nakoľko ale skutočnosti týkajúce sa jeho posledného zamestnania nepovažoval za dôležité, nakoľko ako dôležité vyhodnotil skutočnosti týkajúce sa jeho politických aktivít a s tým spojených problémov, nezabezpečil k týmto skutočnostiam žiadne dôkazy.

8/ To, že navrhovateľ si zaobstaral na vstup do Európskej únie falošné povolenie na pobyt nemôže byť z pohľadu správneho orgánu vyhodnotené ako spochybnenie jeho dôveryhodnosti, nakoľko sa snažil dostať do bezpečnej krajiny všetkými možnými spôsobmi. Nakoľko sa na Ukrajine necítil bezpečne z dôvodu rasistického útoku voči jeho osobe, rozhodol sa preto aj takýmto nelegálnym spôsobom vstúpiť na územie EU. To, že nevyžil možnosť požiadať o azyl na Ukrajine spočíva v tom, že sa tam stretol s rasizmom a rasistickými útokmi na osoby čiernej pleti.

Na základe všetkých uvedených skutočností navrhovateľ považuje vyhodnotenie svojej osoby ako nedôveryhodného za nepodložené, skutkový stav za nedostatočne zistený a teda to, že mu z dôvodu jeho nedôveryhodnosti nebol udelený azyl na území SR považuje za nesprávne právne posúdenie jeho prípadu.

Poukazujúc na ustanovenia zákona o azyle a správneho poriadku svoje odvolanie napokon zhrnul tak, že navrhovateľ má v krajine pôvodu opodstatnené obavy z prenasledovania z dôvodu zastávania určitých politických názorov. Ako už bolo spomenuté vyššie od roku 2010 pôsobil v opozičnej politickej strane, verejne kritizoval zriadenie v KDR, jeho politické presvedčenie je známe všetkým štátnym zložkám a tiež on sám už bol subjektom prenasledovania. Informácie o KDR potvrdzujú jednoznačne tvrdenia navrhovateľa, nakoľko zo všetkých týchto správ vyplýva, že v KDR nie je demokratické zriadenie, že strany, ktoré odporujú vládnucej strane sú potláčané, príslušníci týchto strán sú unášaní, mučení a zabíjaní. Ochrana základných ľudských práv nie je zabezpečená. Z uvedeného dôvodu navrhovateľ spĺňa podmienky na udelenie azylu v zmysle ustanovenia § 8 zákona o azyle.

Napokon navrhol rozsudok Krajského súdu v Bratislave 9 Saz/49/2012 z 10. októbra 2012, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie odporcu ČAS: MU-52-27/PO- Ž/2012 z 25. mája 2012 o neudelení azylu a

neposkytnutí doplnkovej ochrany na území Slovenskej republiky zmeniť tak, že rozhodnutie odporcu ČAS: MU -52-27/PO - Z/2011 zo dňa 25. mája 2012 o neudelení azylu a neposkytnutí doplnkovej ochrany navrhovateľovi na území Slovenskej republiky sa zrušuje v celom rozsahu a vec sa vracia na nové konanie.

Odporca navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

IV.

Konanie pred odvolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku), preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 13. februára 2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

V zmysle § 21 ods.11 zákona č. 523/2004 Z .z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov Ministerstvo vnútra SR ku dňu 31. decembra 2012 zrušilo okrem iných, aj rozpočtovú organizáciu - Migračný úrad Ministerstva vnútra SR a v zmysle § 21 ods.13 zákona č. 523/2004 Z. z. práva a povinnosti zrušených rozpočtových organizácií prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra SR. Na základe citovaných právnych noriem má Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že do postavenia Migračného úradu MV SR ako pôvodne žalovaného správneho orgánu nastúpilo z titulu zákonných zmien Ministerstvo vnútra SR. Preto bude s týmto právnym nástupcom ďalej konané na strane žalovaného správneho orgánu - odporcu. Pod všeobecným označením odporca je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t. j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky).

Podľa § 8 zákona o azyle ministerstvo udelí azyl, ak tento zákon neustanovuje inak, žiadateľovi, ktorý

- a) má v krajine pôvodu opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu, alebo
- b) je v krajine pôvodu prenasledovaný za uplatňovanie politických práv a slobôd.

Podľa § 9 zákona o azyle ministerstvo môže udeliť azyl z humanitných dôvodov, aj keď sa v konaní nezistia dôvody podľa § 8.

Podľa § 10 zákona o azyle ministerstvo na účel zlúčenia rodiny udelí azyl, ak tento zákon neustanovuje inak,

- a) manželovi azyllanta, ak manželstvo trvá a trvalo aj v čase, keď azyllant odišiel z krajiny pôvodu a azyllant so zlúčením vopred písomne súhlasí,
- b) slobodným deťom azyllanta alebo osoby podľa písmena a) do 18 rokov ich veku alebo
- c) rodičom slobodného azyllanta mladšieho ako 18 rokov, ak s tým azyllant vopred písomne súhlasí.

Žiadatelia uvedení v odseku 1 sa počas konania o udelenie azylu musia zdržiavať na území Slovenskej republiky.

Ministerstvo udelí azyl osobám uvedeným v odseku 1, len ak ide o zlúčenie rodiny s azyllantom, ktorému bol azyl udelený podľa § 8 (ods. 3).

Ministerstvo udelí azyl aj dieťaťu narodenému azylantke na území Slovenskej republiky, ak je splnená povinnosť podľa § 4 ods. 5 (ods. 4).

Podľa § 13 ods. 1 zákona o azyle ministerstvo neudelí azyl žiadateľovi, ak nespĺňa podmienky uvedené v § 8 alebo § 10.

Podľa § 13a zákona o azyle ministerstvo poskytne doplnkovú ochranu žiadateľovi, ktorému neudelilo azyl, ak sú vážne dôvody domnievať sa, že by bol v prípade návratu do krajiny pôvodu vystavený reálnej hrozbe vážneho bezprávia, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 13b zákona o azyle ministerstvo na účel zlúčenia rodiny poskytne doplnkovú ochranu ak tento zákon neustanovuje inak,

a) manželovi cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana podľa § 13a, ak manželstvo trvá a trvalo aj v čase, keď cudzinec odišiel z krajiny pôvodu a tento cudzinec so zlúčením vopred písomne súhlasí,

b) slobodným deťom cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana podľa § 13a, alebo osoby podľa písmena a) do 18 rokov ich veku alebo

c) rodičom slobodného cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana podľa § 13a, mladšieho ako 18 rokov. (ods. 1)

Žiadatelia uvedení v odseku 1 sa počas konania o udelenie azylu musia zdržiavať na území Slovenskej republiky (ods. 2).

Ministerstvo poskytne doplnkovú ochranu aj dieťaťu narodenému na území Slovenskej republiky cudzinke, ktorej sa poskytla doplnková ochrana, ak je splnená povinnosť podľa § 4 ods. 5 (ods. 3).

Podľa § 13c ods. 1 zákona o azyle ministerstvo neposkytne doplnkovú ochranu žiadateľovi, ak nespĺňa podmienky uvedené v § 13a alebo § 13b.

Podľa § 20 ods. 4 zákona o azyle ak ministerstvo rozhodne o neudelení azylu alebo o odňatí azylu, okrem odňatia azylu podľa § 15 ods. 2 písm. i), rozhodne tiež, či cudzincovi poskytne doplnkovú ochranu.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie odporcu o neudelení azylu navrhovateľovi na území SR a o neposkytnutí doplnkovej ochrany, preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa v oprávnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že odporca vyhodnotil dôvody žiadosti o azyl ako také, ktoré nemožno subsumovať pod niektorý zo zákonom predpokladaných dôvodov pre udelenie azylu relevantných v zmysle § 8 zákona o azyle.

Podľa názoru odvolacieho súdu judikovaného už v rozhodnutí ISŽa/15/2008 z 19. augusta 2008:

„Dôveryhodnosť osoby žiadateľa odporca posudzuje vzhľadom na nedostatok listinných dokladov a dokumentov, ktorými by preukázal svoju totožnosť, resp. ktorými by preukázal pravdivosť svojich tvrdení o prenasledovaní v krajine pôvodu v nadväznosti na celkové správanie navrhovateľa v priebehu administratívneho konania. Na preukázanie pravdivosti tvrdení musí záležať predovšetkým žiadateľovi o azyl, preto jeho vyhlásenia musia byť ucelené a rozumné, nesmú protirečiť všeobecne známym faktom o krajine pôvodu a svojim konaním nesmie dávať dôvod na spochybňovanie dôveryhodnosti svojej osoby“.

„Posudzovanie dôveryhodnosti žiadateľa o udelenie azylu je výsledkom celkového hodnotiaceho procesu a úvah odporcu o osobnosti žiadateľa s prihliadnutím k miere reálnosti, resp. vierohodnosti ním tvrdených dôvodov odchodu z krajiny pôvodu v konfrontácii so všeobecne známymi informáciami o krajine pôvodu. Rozhodujúcimi pre záver o nedôveryhodnosti žiadateľa nemôžu byť len niektoré nepatrné nezrovnalosti alebo len omylom vysvetlené nejasnosti v tvrdeniach žiadateľa, ale zásadné rozpory vo výpovediach, ktoré správny orgán rozpozná“.

„Z administratívneho spisu odporcu“ (týka sa to aj prerokúvaného prípadu) „vyplýva, že rozpory vo výpovediach navrhovateľa nebolo možné považovať za nepatrné, či zanedbateľné napokon navrhovateľ sám priznal účelovosť zmeny údajov týkajúcich sa osobných pomerov, ako aj dôvode, pre ktoré žiadal udeliť azyl“.

„Nedôveryhodnosť tvrdení navrhovateľa pre ich rozpornosť, objektívne znemožnila odporcovi zistiť u navrhovateľa podmienky pre udelenie azylu“.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil. Stotožnil sa totiž so závermi týkajúcimi sa celkového posúdenia osoby žiadateľa o azyl odporcom, ako aj ním predostretých tvrdení. Detaily popísané a týkajúce sa členstva v strane UDPS, jeho stranického preukazu, výzoru tohto preukazu, maskovania sa, zadržania na letisku, prechodu cez pasovú kontrolu, následného mučenia, oslobodenia za pomoci väzňateľov, liečenia v nemocnici, či u ľudového liečiteľa, rozporného dátumu odchodu do Gabonu pre víza, ktoré mal získať sám alebo s pomocou kňaza, fotografií z mučenia, emailové vyhrážky, či sídlo zamestnávateľa a ďalšie uvádzané v podrobnom odôvodnení rozsudku krajského súdu a opierajúce sa najmä o vyjadrenia navrhovateľa a teda i obsah správneho spisu, logicky odôvodňujú nedôveryhodnosť navrhovateľa, čím je splnená podmienka, pre ktorú odporca nie je povinný skúmať ďalšie podmienky pre udelenie azylu navrhovateľovi.

Takýto záver sa významným spôsobom dotýka aj rozhodnutia odporcu o neposkytnutí doplnkovej ochrany, čo vo svojom rozsudku krajský súd takisto náležite odôvodnil. Tu je však na mieste i konštatovanie krajského súdu, že navrhovateľovi v prípade návratu do KDR nehrozí konanie, zákonom o azyle definované ako vážne bezprávie, avšak tento dôvod nebol jediným. Odporca poukázal tiež na zistenia, že navrátilci z KDR nečelia pri svojich návratoch žiadnemu zlému zaobchádzaniu.

Odvolací súd súhlasí s námietkou navrhovateľa v odvolaní, že november je mesiac, ktorý má 30 a nie 31 dní, ako mylne uviedol v napadnutom rozhodnutí odporca, avšak vzhľadom na to, že ide o jediné skutkové pochybenie, resp. nepresnosť, ktorá však nemôže ovplyvniť náležité skutkové zistenia i správne právne posúdenie konkrétnej veci, nemôže viesť k rozhodnutiu, ktorého sa neúspešne domáhal navrhovateľ odvolaním.

Ostatné závery odporcu i krajského súdu považuje odvolací súd za logické, neodporujúce si (naopak tvrdenia navrhovateľa považuje za nelogické a odporujúce si navzájom) a povolené v rámci správnej úvahy.

Krajský súd presvedčivo vysvetlil aj ďalšie dôvody uvedené doslova v tomto rozsudku, pre ktoré považoval napadnuté rozhodnutie odporcu za zákonné a správne. Na ne Najvyšší súd Slovenskej republiky odkazuje v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 OSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd zistil zo správneho spisu celý rad už uvedených rozporov v tvrdeniach navrhovateľa o jeho politickej angažovanosti a prenasledovaní v krajine pôvodu, tak ako boli už pomenované. Podľa jeho názoru preto niet pochybností o náležite zistenom skutkovom stave pri hodnotení ktorého sa najvyšší súd priklonil k hodnoteniu odporcu a krajského súdu.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, prihliadajúc na skutočnosť, že navrhovateľ je zo zákona oslobodený od platenia súdneho poplatku za toto konanie (§ 4 ods. 2, písm. v/ zák. č. 71/1992 Zb.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.